

**carles
puigdemont**

ALCALDE DE GIRONA

Plaça del Vi, 1
17004 GIRONA
www.girona.cat/alcalde

entrevista

«Esperava una altra actitud del PSC i crec que la ciutat se'n ressent. Però és legítim»

PUBLICAT AL DIARI DE GIRONA EL DIUMENGE 1 DE JULIOL DE 2012

Avui fa just un any, el candidat de CiU a l'Ajuntament de Girona assumia l'alcaldia. Carles Puigdemont es convertia en el primer alcalde de la federació nacionalista a Girona després de 32 anys de govern socialista.

Ha hagut de reestructurar el govern quan no feia ni un any de mandat. Mala planificació o alguna cosa grinyolava?

Hi ha hagut un fet molt rellevant que si l'haguéssim sabut a l'inici del mandat hauríem fet un disseny del govern diferent però l'hem fet ara, perquè ara tenim el projecte del tren convencional. Arran d'això i crec que pel bé de la ciutat i amb anàlisi interna del grup, ens va semblar oportú canviar un seguit de peces perquè l'arribada del projecte canvia algunes coses. Lluny de «bunqueritzar-nos», el govern és viu i en funció de les necessitats de la ciutat es va movent. Ara hi ha hagut aquests canvis però podria ser que per alguna circumstància de futur ens obliguessin a fer-ne més. No ens quedarem quiets per les interpretacions falses que alguns vulguin fer.

Tenen tants càrrecs de confiança perquè governen en minoria i necessiten més gent?

S'han contractat els mateixos i de vegades menys que en èpoques amb majories absolutes. Calien aleshores? No hem fet res que no haguessin fet altres governs. És una administració amb 1.200 persones i amb un govern que entra nou. En alguns llocs ja existia la plaça i en altres ens ha semblat que calia reforçar-ho. No és dolent que hi siguin. I quan acabi la vida d'aquest govern, desapareixeran. El que no farem és el que han fet governs anteriors on, almenys tres casos de càrrecs de confiança política han acabat essent contractes indefinits. Els càrrecs

eventuals hi són mentre duri el govern i la ciutat no els ha de seguir mantenint.

Unió l'ha decebut en algunes votacions on ha votat diferent, tenint en compte que governen en minoria?

Ha passat en un sol cas i ja ho sabíem, perquè vam donar llibertat de vot. No m'ha decebut en absolut. La relació que tenim amb Unió i amb els seus regidors és excel·lent. I així és com podem mantenir aquest projecte i si em de fer alguns canvis, és per això que ho podem fer.

El cor li diu que voldria pactar més amb la CUP però el cap li fa pactar amb el PP?

A mi m'agradaria pactar amb tothom. I en realitat, en primer lloc amb el PSC perquè és un partit que ha governat i és el segon grup municipal. Però no és possible. Potser hi tenim alguna responsabilitat, però no tota. Aleshores... hi ha acords més fàcils amb el PP perquè hi ha afinitat en alguns temes i per d'altres amb altres formacions. De la CUP ens allunyen moltíssimes coses des del punt de vista ideològic i d'altres ens apropen. Ells eren partidaris d'apujar els impostos i nosaltres no. Amb qui hem de pactar? Amb els que volen més impostos si nosaltres al programa electoral dèiem que no? El PP també deia que no. Qualsevol pacte l'hem de fer per l'interès general, no pel color polític.

Els portaveus de CDC i d'Unió acusen el PSC de posar pals a les rodes i buscar la crispació. Creu que no han paït els resultats?

Si reclamem encara un plus de comprensió i paciència al govern probablement, també li hem d'atorgar a l'oposició. Sobretot al PSC, que es troba en una posició nova. Potser li hem de concedir una mica més de temps perquè s'acabi de situar al lloc que les urnes li han assenyalat. És evident que jo esperava una altra actitud. Però és ben legítim apostar per l'estratègia que ha apostat. Crec que la ciutat se'n ressent, d'aquesta actitud. Nosaltres no pararem d'oferir la mà perquè hi hagi enteses o, almenys, perquè no hi hagi crispació.

Se'n penedeix de no haver buscat o trobat un soci de govern per tenir la majoria absoluta?

Pel que fa a la gestió de la ciutat, no. Perquè funciona bé i és més àgil que hi hagi un govern d'una sola formació política. Per la dinàmica política... pel debat polític, pels plens... probablement sí. Però el debat és més viu i el ple ara és un instrument democràtic molt potent. Això no passava abans. Potser amb una majoria absoluta els plens serien més curts i de resultat menys incert i dedicaríem menys temps al diàleg amb la resta de grups...

Si les arques municipals estan tan sanejades, com tothom diu, per què s'han aplicat retallades i s'han aturat projectes?

Que estiguin sanejades vol dir que hi ha hagut un control pressupostari. Però que la política de despesa general estigüés més ben encarrilada, això ja és una altra història. Algunes inversions s'han aturat, però altres han començat. Hem buscat sempre la sostenibilitat de les inversions. Que allò que posem en marxa ho puguem finançar bé i que quan ho engeguem, sigui sostenible. Si no, el desequilibri pressupostari és automàtic. Aquesta fórmula no l'hem de trencar: No podem gastar més del que tenim. I anar al crèdit just per finançar la inversió estricta de la construcció, però no podem pensar que anirem assumint noves infraestructures amb menys ingressos.

Però al carrer es veu poc tot això...

No podem projectar creixements, perquè el panorama canvia cada setmana. No sabem si hem de fer una reserva extra per si puja l'IVA o no... ni totes les mesures que el Govern diu i després matisa. Això té conseqüències pel món municipal. Tots els alcaldes estem expectants perquè s'aclareixin algunes qüestions per saber si l'any vinent podrem fer alguna inversió, si la podrem finançar a crèdit perquè no sabem si els bancs ens en donaran o no... I això ens obliga a ser molt prudents i a no vendre fum. Hi ha aspectes a prioritzar: els serveis, l'atenció a les persones, el funcionament de la casa, els serveis socials, la qüestió educativa... tot això és la prioritat més absoluta.

El lema del Pla de Govern és «Superar la crisi, la nostra prioritat». Cada cop s'atén més gent a la Sopa, el centre de distribució d'aliments no dona l'abast... Què shi pot fer des de l'Ajuntament?

Tota aquella gent que ho passi malament ha de tenir resposta de l'Ajuntament en les necessitats bàsiques, que són les alimentàries, sanitàries i d'allotjament. Per això hem destinat diners del fons de contingència a la compra d'aliments per al centre de distribució. I hem abaixat a la meitat els preus dels pisos de lloguer socials. I farem un pla per a famílies que ho estan passant malament. Hem de pensar que poden aflorar nous casos i que els hem de seguir donant resposta prioritàriament. Sé que amb això no solucionem el problema. Al costat d'això hem d'estimular la creació de llocs de treball i la generació de riquesa. Són les vies per les quals poden haver-hi opcions d'inserció laboral. I això és, sobretot, en serveis i turisme. Aquí hi hem de posar inversió. Estem entestats en la promoció de la ciutat de Girona.

Per això tanta promoció?

Cal que vingui més gent a Girona. Que estigui més de moda. Que hi hagi més pernoctacions. Que la gent compri més als comerços. El sector turístic i de serveis és el que té més capacitat de crear llocs de treball, per això ha de créixer. Això per al present. També hi ha mesures a mitjà i llarg termini, com ara l'impuls del clúster TIC-Media per generar més oportunitats laborals i econòmiques en entorns emergents.

Ikea ja ha arribat a un acord amb Tarragona. A Girona hi ha una cursa entre municipis. És optimista?

La decisió l'ha de prendre Ikea. L'empresa sospesa diverses opcions i ens va demanar ubicacions, i així ho vam fer. El que no seria admissible és que haguéssim deixat de fer qualsevol pas perquè l'opció fos vàlida, seriosa i competitiva.

Fa uns dies parlaven de novetats a les barraques de les Fires. Hi ha coses encara pendents. Per exemple... es regularà l'accés a la Copa perquè els menors no puguin comprar alcohol, per exemple amb tanques?

No ho hem descartat. El que volem és que les barraques, que són les que tenen el dret legítim a vendre alcohol, ho puguin fer bé. I el que hem de mirar no és tant l'edat, que també, però apel·lem a la responsabilitat, sinó a la venda il·lícita d'alcohol, perquè és competència deslleial.

El silenci sobre el futur del Trueta no és una mica incòmode?

No hi ha silenci. Hi ha algun guirigall interessat d'algun partit que pensa que hi haurà eleccions anticipades al Parlament i que vol començar a fer campanya. Algú pretén fer creure que hi ha un sac de diners esperant per fer un projecte faraònic. Cal un nou Trueta i cal fer-lo a Girona. I una de les opcions és una nova ubicació i l'altra és la reutilització de l'edifici i estem en aquest escenari. I l'Ajuntament en parlarà. Tots els grups. No serà només el govern, com abans.

La Devesa, a banda d'estar blindada, no sé si es té clar quin futur ha de tenir.

Fa poc hem inaugurat els vestuaris de la zona esportiva que acaben amb 22 anys de barracons provisionals. Això és un punt d'inflexió dels usos esportius populars. Ara hem d'implementar el pla d'usos, arreglar el Passeig de la Devesa... però queden debats fonamentals, sense pressa, com són la Fira de Girona i el mercat. Però ho hem de fer amb calma. Ara hem d'avançar en el manteniment del Parc i en la promoció dels usos humans.

Però ja fa un any i no veig grans avenços...

Amb el mercat estem parlant amb les diferents associacions. No de les ubicacions de futur, perquè el projecte ferroviari hi pot tenir a veure. Però sí de la gestió, el control, el disseny de la planta... Hi ha millores a fer i algunes reivindicacions a escoltar. Pel que fa a la Fira, està en un moment d'incertesa perquè han baixat els ingressos. Queden dos grans patrons: Ajuntament i Diputació. La Generalitat hi posa poc i la Cambra no hi pot posar ni un duro. Estem obligats a fer un replantejament a curt termini, un pla estratègic a mitjà i una aposta clara de futur. Sempre hem dit que a la Fira li caldria una nova ubicació i que l'equipament sigui pel barri.

Com a alcalde, el primer que va fer va ser obrir l'oficina de turisme de la Rambla i dotar de més cabal l'Onyar amb uns pous. Això no va funcionar. Hi ha una alternativa?

Dels pous en surt un fil d'aigua i només és per situacions d'emergència. Sobre la taula hi ha altres opcions. Però són inversions i l'ACA no està en disposició de fer-les ara perquè encara ens deu diners d'altres coses. Però en aquest mandat es farà alguna cosa per canviar la fesomia d'alguns trams de l'Onyar.

S'ha aturat algun equipament i s'ha tret algun festival. Cultura és on hi ha hagut més retallades?

No crec que ningú discuteixi l'encert d'aturar el projecte del Bòlit. Ni el Festival de músiques religioses. El seu retorn, amb la inversió de diner públic no estava en absolut justificat. Podríem haver continuat amb una fórmula similar, fer veure que no passava res i gastar-nos els diners però amb el que costava un catxet del festival podem donar vida cultural a moltes entitats de barri. No accepto que es digui que s'ha retallat en cultura. Hi ha més activitat amb menys diners. Mai hi havia hagut propostes culturals per Temps de Flors. A l'Auditori s'han incrementat les actuacions a l'estiu amb propostes de primer nivell. I aviat hi haurà el Milestone, que s'obre a nous públics i que és sostenible. I guanyarem el Modern com a espai cultural.

Quan veurem obres al Modern?

Abans de les obres cal un projecte d'usos i continguts. Volem fer una proposta molt seriosa i ambiciosa. Estem ultimant un document de treball important que explicarem a tots els grups per buscar un consens. El que no farem és primer l'equipament i després el contingut. Això ja ha passat massa temps a la ciutat. S'ha acabat pensar en equipaments que necessiten serveis. Mirem serveis que necessitin edificis. Hi haurà un coordinador del Modern i la Mercè. I hi haurà el Truffaut i s'haurà de tenir en compte la proximitat amb el Teatre. Especialment perquè volem reforçar les arts escèniques.

S'han trobat la central elèctrica del Molí plena de deixalles.

Això hauria de servir per recmanar molta prudència i seny a aquells que ens volen posar la pistola al pit perquè fem el Modern en un any quan no ho han fet en deu anys i l'han deixat degradat.

A cada Consell Escolar Municipal es parla de «saturació» i es reclama un nou Institut...

Ho havia portat al Parlament i el tripartit hi va votar en contra. La conselleria admet que cal un nou Institut i estem en converses. Els barracons són complexos, però hi ha altres fórmules. El problema no és tant una qüestió de terrenys sinó de poder posar-lo en marxa de manera eficaç.

«El desig és que es faci el tren convencional i això són molèsties. No serà un camí de roses»

La gent entendrà ara que hi podria haver molts més anys d'obres a causa del tren?

Els barris afectats han patit moltíssim amb l'alta velocitat. I això ens ha de servir per poder planificar molt millor el projecte del tren convencional. Hi hem de fer molta feina i per això també hem fet els canvis que hem fet al govern. Hem de dissenyar un bon pla, un bon paquet de compensacions, una bones polítiques informatives, un bon seguiment veïnal de tot el procés del tren convencional. Algunes coses ja les hem fet. Hem posat en marxa un seguit d'ajuts fiscals que mai hi havien sigut. Els barris han patit quatre anys sense cap mínim gest i nosaltres al primer any ja hem implantat coses... Però estudiarem més mesures. Hem demostrat una voluntat clara completament diferent a la que hi havia hagut abans.

Això als comerciants... però què se'ls pot dir als veïns?

Als veïns afectats, sobretot de Sant Narcís i també de Santa Eugènia, se'ls ha de dir que, de moment, les obres del tren d'alta velocitat s'han d'acabar bé i que això ha de permetre obrir espais, que encara que sigui provisionalment, han estat molts anys tancats. Els hem de dir que el desig del govern de la ciutat és que es faci el tren convencional i que això són molèsties. Que no serà un camí de roses. No hem d'enganyar ningú. L'obra tindrà molt d'impacte. I sabent això, hem de mirar com podem neutralitzar els efectes secundaris que ara ja sabem que tenen aquestes obres.

Però... realment l'Estat invertirà els més de 350 milions d'euros a Girona per el tren?

Seria inexplicable i indefensable deixar el projecte a mitges. Això no és un projecte nou. És una segona fase d'un projecte ja començat. En altres territoris de l'Estat està invertint en projectes no tan clars com

aquest. Si fos un projecte nou, el reivindicariem igualment, però és que és un projecte ja començat.

Però ja passa per Girona. Tenen una bona excusa...

Ja hi passava abans, quan van decidir fer el projecte i van decidir que l'havien de soterrar.

La situació econòmica no era tan dolenta...

No s'entén el projecte del tren d'alta velocitat sense el projecte del tren convencional. Ni per la ciutat ni pel propi corredor mediterrani.

I si el 2013 no hi ha diners als pressupostos de l'Estat?

Vull creure en la paraula donada pels representants del PP en campanya electoral.

«Tinc un alt sentit d'autoexigència. Em costa molt desconnectar»

A quina hora entra a l'Ajuntament?

A les vuit o un xic més tard si duc la nena a l'escola bressol. El matí és molt intens. Firmo coses urgents i preparo el rosari d'activitats. Intento reservar-me dues hores a la tarda per tancar-me i posar en ordre assumptes, documentació... però alguns cops, ho acabo fent a la nit a casa.

Si s'emporta feina a casa, no té massa temps lliure...

És el que em desconcerta més. L'impacte en la conciliació de la vida privada. És difícil, sobretot amb nenes petites. Sabia que tindria afectació, però ho faig i la família ho entén tot i que no és la situació ideal. Però no pot ser d'una altra manera.

I si deixés el Parlament?

No sóc el portaveu del grup o candidat a la presidència com han estat altres alcaldes. Si no estigués a Barcelona estaria aquí (a l'Ajuntament). Allà faig feina per Girona entrevistant-me amb consellers vetllant pels temes que afecten la ciutat o amb gent que vol parlar amb l'alcalde de Girona. Si no estigués al Parlament, no estaria a casa. Tota la vida he treballat moltíssim. Tinc un alt sentit d'autoexigència. Em costa molt desconnectar.

A un periodista com vostè, no li sap greu no poder llegir la premsa de bon matí?

Sí. És un hàbit que no havia trencat mai de la vida i ara l'he trencat. I m'és incòmode. Llegir la premsa és un acte cultural i social bàsic d'una societat avançada.

No s'ha repensat això d'intentar repetir d'alcalde?

Estem implantant un canvi que necessita uns quants anys i després uns quants de velocitat de creuer. Estem pujant la muntanya. Un no ho deixa a mitja cursa. No sóc d'aquests. Em motiva molt aquest procés. És un procés tremendament engrescador.